KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS PRÆSIDENT
26. februar 1996 *

I sag C-181/95,

angående en anmodning, som Tribunal de commerce de Nivelles (Belgien) i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag,

Biogen Inc.

mod

Smithkline Beecham Biologicals SA,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets forordning (EØF) nr. 1768/92 af 18. juni 1992 om indførelse af et supplerende beskyttelsescertificat for lægemidler (EFT L 182, s. 1),

har

DOMSTOLENS PRÆSIDENT

efter at have hørt generaladvokat N. Fennelly,

afsagt følgende

* Processprog: fransk.

Kendelse

1 Ved begæring, registreret på Domstolens Justitskontor den 12. december 1995, har det amerikanske selskab Research Corporation Technologies Inc. anmodet om tilladelse til at indtræde i sagen med henblik på at afgive indlæg til den forelæggende rets andet spørgsmål.

2 Til støtte for sin begæring har selskabet gjort gældende, at artikel 37 i EF-statutten for Domstolen giver fysiske eller juridiske personer ret til at indtræde i retstvister, der er indbragt for Domstolen, hvilket omfatter præjudicielle sager. Artikel 20 i statutten for Domstolen, der giver parterne, medlemsstaterne, Kommissionen og i påkommende tilfælde Rådet mulighed for at indgive indlæg eller andre skriftlige udtalelser til Domstolen, begrænser eller afskærer ikke udtrykkeligt den ret, fysiske eller juridiske personer har, til at indtræde i præjudicielle sager.

3 En sådan begæring om tilladelse til at intervenere i en præjudiciel sag må afvises (jf. Domstolens kendelse af 13.6.1964, sag 6/64, Costa, Rec. s. 1195, og dom af 19.12.1968, sag 19/68, De Cicco, Sml. 1965-1968, s. 567, på s. 570, org. ref.: Rec. s. 689, på s. 699).

4 Artikel 37 i statutten for Domstolen, som andrageren har henvist til, giver fysiske eller juridiske personer ret til at indtræde i en sag for Domstolen, når de godtgør at have en berettiget interesse i afgørelsen af den retstvist, som er indbragt for Domstolen. Det bestemmes endvidere, at påstande, der fremsættes i en begæring om

intervention, kun kan gå ud på at understøtte en af parternes påstande. Bestemmelsen finder således anvendelse på tvistemål, hvori Domstolen skal træffe afgørelse.

5 Under en sag i henhold til EF-traktatens artikel 177 indledes ikke et tvistemål, men der er herved indført en procedure, der skal sikre en ensartet fortolkning af fællesskabsretten igennem et samarbejde mellem Domstolen og de nationale retter, idet disse kan anmode om en fortolkning af de fællesskabsbestemmelser, som skal finde anvendelse på de tvister, der er forelagt dem.

6 De processuelle regler om indtræden i en sag i henhold til traktatens artikel 177 fremgår af artikel 20, stk. 1 og 2, i statutten for Domstolen, hvorefter alene sagens parter, medlemsstaterne, Kommissionen og i påkommende tilfælde Rådet, Europa-Parlamentet og Den Europæiske Centralbank kan indgive indlæg eller udtalelser. Med udtrykket »sagens parter« sigter denne bestemmelse til dem, der har denne egenskab i den sag, der verserer for den nationale ret (jf. dom af 1.3.1973, sag 62/72, Bollmann, Sml. s. 269, præmis 4). En sådan særregel ville være indholdsløs, hvis det anerkendtes, at enhver anden interesseret i artikel 37's forstand havde ret til at indtræde i en procedure efter artikel 177. En person, der ikke har fremsat begæring om intervention for den nationale ret, og som ikke har fået tilladelse til at intervenere for denne ret, kan følgelig ikke indgive indlæg til Domstolen i denne bestemmelses forstand.

7 Research Corporation Technologies Inc.'s begæring om intervention bør følgelig afvises.

8 Da der ikke er afholdt omkostninger under sagen, findes det ufornødent at træffe afgørelse herom.

Af disse grunde

bestemmer

DOMSTOLENS PRÆSIDENT

1) Den af Research Corporation Technologies Inc. fremsatte begæring om intervention afvises.

2) Det er ufornødent at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

Således bestemt i Luxembourg den 26. februar 1996.

R. Grass — G.C. Rodríguez Iglesias

Justitssekretær — Præsident